

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul Nr.1a-260/16

Judecătoria Centru mun.Chișinău

Judecător: G.Bivol

DECIZIE

08 iunie 2016

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

Avînd în componența sa:

Președintele ședinței de judecată

Gh.Scutelnic

Judecătorii

O.Moraru și S.Șleahțișki

Grefier

L.Urușciuc

Cu participarea:

Procurorului

V.Costaș

Avocaților

T.Bordei, A.Bulat și M.Fotescu

Judecînd în ședință deschisă în ordin de apel, apelurile procurorului în Procuratura Anticorupție Dorin Compan și al avocatului Bordei Teodor în interesele părții vătămate C T declarate împotriva sentinței Judecătoriei Centru mun.Chișinău din 16.07.2015, prin care, -

C V, a.n., originar din s., r-nul, domiciliat în mun., str., studii superioare juridice, supus militar, căsătorit, are un copil minor la întreținere, activează în calitate de executor judecătoresc, nu are antecedente penale;

A fost achitat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) CP pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța nu s-a pronunțat asupra acțiunii civile.

Cauza s-a aflat în procedură de examinare în instanța de fond de la 07.04.2014 pînă la 16.07.2015 și în procedura instanței de apel de la 24.11.2015 pînă la XXXXXXXXXX.

Cercetînd apelurile declarate, Colegiul penal, -

a constatat:

Prin sentința pronunțată instanța de fond a reținut, că C V a fost învinuit de către organul de urmărire penală de comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) CP și anume de faptul că el, în perioada iulie-noiembrie 2013, aflîndu-se în mun., activînd în baza licenței nr.063 din 10.08.2010 în funcție de executor judecătoresc în cadrul Biroului executorului judecătoresc C V, avînd calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art.123 alin.(2) CP, în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu, contrar prevederilor art.8 lit.a) și 1) din Legea nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești; art.22 alin.(1) lit.a) Codul de executare, care stipulează că, executorul judecătoresc este în drept să emită încheieri în limitele competențelor prevăzute de Codul de executare; să emită acte procedurale în limitele competenței prevăzute de lege; acționînd cu titlu oficial ca persoană care reprezintă Departamentul de Executare, intenționat a săvîrșit acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, în următoarele circumstanțe. La data de 31.07.2013 C V prin încheiere a primit spre executare și a intentat procedura de executare în temeiul documentului executoriu nr.2-262/12 din 13.12.2012 emis de Judecătoria Centru mun.Chișinău în baza hotărîrii din 13.12.2012, menținută prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 02.07.2013, privind obligarea cet.C V și C T să demoleze construcția auxiliară construită neautorizat și amplasată pe terenul reclamanților M C și M E din str., mun. La 07.08.2013 pîrîții C V și CT au atacat cu recurs la Curtea Supremă de Justiție Decizia Curții de Apel Chișinău din 02.07.2013. Totodată, prin cererea din 09.08.2013 pîrîții C V, C T au solicitat pronunțarea unei încheieri privind suspendarea executării hotărîrii din 13.12.2012. Despre exercitarea căilor de atac corespunzătoare, la

14.08.2013 C V a informat executorul judecătoresc C V, care, potrivit prevederilor art.435 alin.(1) din Codul de procedură civilă care stipulează că recursul suspendă executarea hotărârii în cazul strămutării de hotare, distrugerii de plantații și semănături, demolării de construcții sau de orice bun imobil, în alte cazuri prevăzute de lege, urma să suspende executarea până la pronunțarea pe caz de către Curtea Supremă de Justiție. Concomitent, la 12.08.2013 Curtea Supremă de Justiție inițial a respins alegerile recurenților de suspendare a executării hotărârii din 13.12.2012, iar după aceasta, la 21.08.2013, suplimentar prin încheiere, Curtea Supremă de Justiție a admis cererea recurenților și a dispus suspendarea executării Hotărârii Judecătorei Centru mun.Chișinău din 13.12.2012, menținută prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 02.07.2013, în partea ce ține de demolarea construcției neautorizate din str., mun. până la examinarea cererii de recurs depusă de către C V și C T. Însă, în pofida acestui fapt, executorul judecătoresc C V, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, a organizat demolarea la 29.08.2013 a construcției neautorizate din str., mun., antrenând în acest sens angajați ai SRL „”, costul demolării constituind suma de 8202,85 lei, bani care au fost achitați acestei persoane juridice la data de 30.08.2013. Așadar, contrar prevederilor art.435 alin.(1) din Codul de procedură civilă care stipulează că în cazul demolării de construcții, executarea hotărârilor se suspendă, fără a fi necesară pronunțarea unei hotărâri judecătorești în acest sens, executorul judecătoresc C V a depășit limitele atribuțiilor acordate prin lege și a organizat demolarea construcției neautorizate din str., mun., cauzând cheltuieli suplimentare C V și C T în sumă de 8202,85 lei, ceea ce constituie daune patrimoniale considerabile pentru aceste persoane. În continuare, la 28.11.2013 executorul judecătoresc C V a dispus încasarea de la C V și C T a cheltuielilor de executare, cheltuieli în care au fost incluse și costul demolării silite de către SRL „” a construcției neautorizate din str., mun. în sumă de 8202,85 lei.

Organul de urmărire penală a încadrat acțiunile lui C V în baza art.328 alin.(1) CP al RM.

Sentiința adoptată de instanța de fond a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura Anticorupție Dorin Compan, motivul invocat fiind ilegalitatea sentiinței. Apelantul consideră, că prin acțiunile sale intenționate V.C a realizat elementele laturii obiective ale infracțiunii prevăzute de art.328 CP al RM, iar judecătorul a tratat incorect prevederile legislației la achitarea acestuia. De asemenea, se invocă faptul, că instanța de fond, la emiterea sentiinței, nu a făcut referire la nici un articol din Codul de Executare în conformitate cu care a acționat executorul V.C. Solicită admiterea apelului, casarea sentiinței instanței de fond și pronunțarea unei noi hotărâri prin care V.C să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) CP și să îi fie aplicată acestuia o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Conform prevederilor art.90 CP să fie suspendată executarea pedepsei cu închisoarea stabilită lui V.C pe un termen de probă de 5 (cinci) ani. Conform prevederilor art.65 CP să se dispună privarea lui V.C de dreptul de a ocupa funcția de executor judecătoresc pe un termen de 5 ani. Acțiunea civilă înaintată de către C T în sumă de 13322,85 lei cu titlu de prejudiciu material și 15000 lei prejudiciu moral să fie admisă integral.

Dezacord cu sentiința judecătorei Centru, mun.Chișinău din 16.07.2015 a declarat și avocatul T.Bordei în interesele părții vătămate T.C. Apelantul consideră, că concluziile instanței de fond în ceea ce privește vinovăția sau nevinovăția lui V.C sunt nemotivate și ilegale. În apel se invocă faptul, că V.C l-a informat pe V.C despre depunerea recursului, și respectiv, în opinia apelantului, V.C a acționat cu bună credință, iar V.C cu rea-credință, ceea ce agravează caracterul criminal al acțiunilor lui V.C, care a planificat și executat demolarea pe data de 29 și 30 august 2013. Se solicită admiterea apelului, casarea sentiinței instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care V.C să fie condamnat în baza art.328 alin.(1) CP al RM.

În ședința instanței de apel procurorul participant a susținut apelurile declarate pe motivele invocate în ele.

Partea vătămată și avocatul T.Bordei care i-a reprezentat interesele în instanța de apel au pledat pentru admiterea apelurilor declarate ca fiind întemeiate.

Inculpatul V.C și avocații A.Bulat și M.Fotescu, care l-au asistat în instanța de apel, au solicitat respingerea apelurilor ca nefondate cu menținerea sentiinței instanței de fond fără modificări.

Verificând argumentele în apelurile înaintate, ascultând participanții, studiind materialele cauzei, Colegiul penal consideră apelurile declarate ca nefondate și necesar a-le respinge, menținând fără modificări sentiința pronunțată de instanța de fond.

Soluția Colegiului se întemeiază pe prevederile art.414 alin.(1) și alin.(2) CPP potrivit cărora, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță, dispunând de dreptul procesual de a le da o nouă apreciere.

Potrivit art.415 alin.(2¹) CPP – Judecând apelul declarat împotriva sentiinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o sentiință de condamnare fără audierea învinutului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

În respectarea acestor prevederi procedurale Colegiul Penal, a admis demersul părții acuzării privind reluarea cercetării judecătorești potrivit modului stabilit pentru prima instanță, dispunând audierea nemijlocită în ședința instanței de apel a părții vătămate T.C, a martorului V.C, a inculpatului V.C și prezentarea bazei probante scrise care părțile au considerat-o pertinentă, concludentă și utilă pentru justa soluționare a cauzei.

După îndeplinirea respectivelor prevederi legale, Colegiul penal consideră, că instanța de fond dispunând achitarea inculpatului C V de sub învinuirea formulată pe art.328 alin.(1) CP pe motivul, că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, a adoptat o hotărâre legală și temeinică, bazată pe întreg ansamblul probant care cert dovedește nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Conform prevederilor art.389 alin.(1) CPP, sentiința de condamnare se adoptă numai în cazul, în care, în urma cercetării

judecătorești, vinovăția inculpatului a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Potrivit prevederilor art.52 CP se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

Instanța de fond corect a constatat lipsa elementului constitutiv al infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) CP al RM și anume – latura obiectivă a infracțiunii care presupune acțiunile sau inacțiunile făptuitorului care depășesc vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă acestea au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite prin lege ale persoanelor fizice sau juridice.

O condiție obligatorie de răspundere penală pentru depășirea atribuțiilor de serviciu constă în faptul că trebuie să existe legătura directă între acțiunile făptuitorului, ca persoană cu funcții de răspundere, competențele ei, date prin lege sau printr-un act subordonat legii, și urmările survenite.

Norma legală expusă indică cu certitudine, că fapta inculpatului V.C nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) CP, dar demonstrează faptul, că inculpatul activând în calitate de executor judecătoresc a întocmit toate actele procedurale ce țin de executarea documentului executoriu nr.2-262/12 din 13.12.2012 emis de către Judecătoria Centru, mun.Chișinău privind obligarea lui V.C și T.C să demoleze construcția auxiliară construită neautorizat și amplasată pe terenul reclamanților C.M și E.M din str., mun. și care afectează dreptul de proprietate, în conformitate cu drepturile și atribuțiile de serviciu acordate acestuia conform Codului de Executare al R.Moldova. Încheierea executorului judecătoresc V.C nr.063-95/13 din 31.07.2013 privind primirea spre executare a documentului executoriu, intentarea procedurii de executare și acordarea termenului de executare benevolă nu a fost anulată nici la momentul pomirii urmăririi penale, ulterior la momentul înaintării învinuirii lui V.C și nici pînă la moment.

Conform art.390 alin.(1) și pct.(3) CPP, sentința de achitare se adoptă dacă fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Argumentele invocate în apelurile procurorului și avocatului T.Bordei în interesele părții vătămate T.C, privind prezența probelor ce dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) CP, sînt contradictorii circumstanțelor și împrejurărilor de fapt stabilite de către instanța de fond și cea de apel pe parcursul judecării cauzei.

Colegiul menționează faptul, că probele prezente pe dosar, cercetate atît în instanța de fond, cît și cea de apel demonstrează faptul, că inculpatul V.C în calitate de executor judecătoresc, în circumstanțele cauzei date, a acționat în limitele prevăzute de lege, atît cît încheierea emisă de el nr.063-95/13 din 31.07.2013 privind primirea spre executare a documentului executoriu, intentarea procedurii de executare și acordarea termenului de executare benevolă nu a fost contestată și anulată prin prisma prevederilor art.161-163 Cod de Executare, aceasta fiind legală și întemeiată, de asemenea nu a fost dovedit faptul, că părții vătămate T.C i-a fost cauzat un prejudiciu material prin acțiunile inculpatului.

Astfel, prima instanță just a concluzionat, că din circumstanțele cauzei și probele administrate pe dosar rezultă că probatoriul prezent nu este suficient în condamnarea inculpatului de comiterea infracțiunii imputate.

Vinovăția persoanei în săvîrșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul cînd instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetînd nemijlocit toate probele prezentate, iar dubiile care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute la art.385 CPP al RM.

Instanța de apel constată, că aceste prevederi legale în prezenta cauză au fost respectate, fapt ce demonstrează, că procesul penal de achitare a inculpatului V.C a fost unul echitabil în sensul art.6 CEDO coraportat la prevederile art.8 al.(3) CPP ce stabilește, că concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Întreg ansamblul probelor care au fost prezentate și cercetate în instanța de fond și cea de apel, confirmă doar faptul că acțiunile lui V.C nu cad sub incidența legii penale incriminate lui, inculpatul în calitate de executor judecătoresc a acționat în limitele prevăzute de lege și în baza încheierii nr.063-95/13 din 31.07.2013 privind primirea spre executare a documentului executoriu, intentarea procedurii de executare și acordarea termenului de executare benevolă, care nu a fost contestată.

Conform art.8 CPP „(1) Persoana acuzată de săvîrșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atîta timp cît vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărîre judecătorească de condamnare definitivă.

(2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa.

(3) Concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.”

Instanța de fond întemeiat și legal a constatat în sentința pronunțată, că acțiunile lui V.C nu cad sub incidența infracțiunii incriminate. Colegiul consideră, că atît în cadrul ședinței instanței de fond, cît și în cea de apel s-a stabilit, că inculpatul V.C, activînd în calitate de executor judecătoresc nu a încasat careva mijloace financiare pentru efectuarea demolării construcției auxiliare construite neautorizat și amplasate pe terenul reclamanților C.M și E.M din str mun. de la partea vătămată T.C, cheltuielile de demolare fiind achitate în întregime din contul reclamanților, ceea ce este dovedit și prin declarațiile martorului S B depuse în ședința instanței de fond din 29.01.2015 (f.d.233-236 vol.I).

Din cele expuse, ținînd cont de art.113 CP, noțiunea de calificare a infracțiunii cuprinde determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrșite și semnele componentei infracțiunii, instanța de judecată corect a

pronunțat sentința de achitare pe motivul, că fapta inculpatului V.C nu întrunește elementele infracțiunii incriminate, urmînd a fi respinse apelurile declarate ca nefondate.

Conducîndu-se de art.415 alin.(1) pct.1) lit.c); 416-418 CPP, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Apelurile procurorului în Procuratura Anticorupție Dorin Compan și al avocatului Bordei Teodor în interesele părții vătămate C T declarate împotriva sentinței Judecătoriei Centru mun.Chișinău din 16.07.2015 în cauza penală în privința lui C V se resping ca nefondate cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

Decizia este susceptibilă spre executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 (treizeci) zile de la data pronunțării.

Adoptată și pronunțată public la 08.06.2016.

Decizia motivată a fost pronunțată și înmînată părților la XXXXXXXXXX.

Președintele ședinței:

Judecători: